

Tématem této diplomové práce byly jednání a postupy vedoucí k rozdělení federace. Úvodem se práce zabývá společnou historií Československa do roku 1989. V rámci této části práce je kladen důraz především na problémy soužití ve společném státě. Je zde v krátkosti analyzována i národnostní politika ČSR vůči třetím subjektům.

Druhá část úvodu se zabývá politickou situací do voleb roku 1992. V rámci této části jsou detailně popsány největší třecí plochy mezi oběma národy, hlavně pak je věnována pozornost takzvané pomlčkové válce, sporu o kompetence republik a federace a jednání státní smlouvě a ústavách. Z úvodní analýzy vyplývá, že až do voleb 1992 bylo hledání česko-slovenského kompromisu těžkou, ale uskutečnitelnou cestou.

V dalším oddílu práce je rozebíráno hlavní téma práce, kterým jsou vlastní jednání vedoucí k rozdělení ČSFR po červnových volbách roku 1992. Na detailní analýze jednotlivých kol jednání je objasňována role jednotlivých aktérů rozdělení, od nešťastné role Václava Havla, který nechtěně k rozdělení významně přispěl, přes nekompromisní postoj Václava Klause a vyhybavý, taktizující a často nekorektní postup Vladimíra Mečiara.

Z popisu jednání vyplývá, že po volbách stála česká strana před plně rozvinutým požadavkem mezinárodní subjektivity Slovenska, dle ODS nekompatibilním se zachováním společného státu. Slovenskou stranou byla nastolena možnost unie či konfederace. Tato varianta společného státoprávního uspořádání, dle ODS nevýhodná, mohla připadnout v úvahu až po kompletním oddělení obou národů do samostatných států. Pro podobné řešení se na podzim 1992 vyslovovali na české straně zejména opoziční sociální demokracie.

V části nazvané technologické postupy rozdělení federace je proveden rozbor nej důležitějších zákonů, kterými bylo rozdělení federace učiněno. Kromě konkrétního postupu je zde nastíněn i problém legitimacy daných postupů vůči československé společnosti.